

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovė: Alketa Xhymshiti

Atsakovė: Bundesagentur für Arbeit — Familienkasse Lörrach

Dalykas

Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — *Finanzgericht Baden-Württemberg* — Viena vertus, 2003 m. gegužės 14 d. Tarybos Reglamento (EB) Nr. 859/2003 išplečiančio Reglamento (EEB) Nr. 1408/71 ir Reglamento (EEB) Nr. 574/72 nuostatų taikymą trečiųjų šalių piliečiams, kuriems jos dar netaikomos dėl jų pilietybės (OL L 124, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 5 sk., 4 t., p. 317), kita vertus, 1971 m. birželio 14 d. Tarybos Reglamento (EEB) Nr. 1408/71 dėl socialinės apsaugos sistemų taikymo pagal darbo sutartį dirbantiems asmenims ir jų šeimos nariams, judantiems Bendrijoje (OL L 149, p. 2; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 5 sk., 1 t., p. 35) 2, 13 ir 76 straipsnių, o taip pat 1972 m. kovo 21 d. Tarybos Reglamento (EEB) Nr. 574/72, nustatančio Reglamento (EEB) Nr. 1408/71 dėl socialinės apsaugos sistemų taikymo pagal darbo sutartį dirbantiems asmenims ir jų šeimos nariams, judantiems Bendrijoje, igyvendinimo tvarką (OL L 74, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 5 sk., 1 t., p. 83), 10 straipsnio 1 dalies a punkto aiškinimas — Trečiosios valstybės pilietis, dirbantis Šveicarijos Konfederacijoje, ir su savo sutuoktine ir savo vaikais gyvenantis valstybėje narėje, kurios pilietybę turi vaikai — Rezidavimo valstybės narės atsisakymas suteikti išmokas šeimai — Tokio atsisakymo skirti išmokas šeimai suderinamumas su nurodytomis Bendrijos teisės nuostatomis

Rezoliucinė dalis

1. Kai trečiosios valstybės pilietis teisėtai gyvena Sąjungos valstybėje narėje ir dirba Šveicarijoje, šiam piliečiui gyvenamosios vietos valstybėje narėje netaikomas 2003 m. gegužės 14 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 859/2003, išplečiantis Reglamento (EEB) Nr. 1408/71 ir Reglamento (EEB) Nr. 574/72 nuostatų taikymą trečiųjų šalių piliečiams, kuriems jos dar netaikomos dėl jų pilietybės, nes šis Reglamentas Nr. 859/2003 neįtrauktas prie Bendrijos teisės aktų, nurodytų Europos bendrijos bei jos valstybių narių ir Šveicarijos Konfederacijos susitarimo dėl laisvo asmenų judėjimo, pasirašyto 1999 m. birželio 21 d. Liuksemburge, kurį jo šalys įsipareigoja taikyti, II priedo A skirsnyje. Todėl gyvenamosios vietos valstybė narė neprivalo taikyti 1971 m. birželio 14 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 1408/71 dėl socialinės apsaugos sistemų taikymo pagal darbo sutartį dirbantiems asmenims, savarankiškai dirbantiems asmenims ir jų šeimos nariams, judantiems Bendrijoje, iš dalies pakeisto ir atnaujinto 1996 m. gruodžio 2 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 118/97, iš dalies pakeistu 2006 m. gruodžio 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1992/2006, ir 1972 m. kovo 21 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 574/72, nustatančio Reglamento Nr. 1408/71 igyvendinimo tvarką, iš dalies pakeisto ir atnaujinto Reglamentu Nr. 118/97, šiam darbuotojui ir jo sutuoktinei.
2. Reglamento Nr. 1408/71 2, 13 ir 76 straipsniai bei Reglamento Nr. 574/72 10 straipsnio 1 dalies a punktas nėra susiję su trečiosios valstybės piliečiu, esančiu tokioje, kaip antai ieškovė

pagrindinėje byloje, padėtyje, nes ši padėtis reglamentuojama gyvenamosios vietos valstybės narės teisės aktais. Vien dėl aplinkybės, kad šios pilietės vaikai yra Sąjungos piliečiai, atsisakymas skirti šeimos išmokas gyvenamosios vietos valstybėje nėra neteisėtas, jeigu, kaip matyti iš prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo teiginių, nėra įvykdytos tokiam skyrimui reikalaujamos sąlygos.

(¹) OL C 233, 2009 9 26.

2010 m. lapkričio 18 d. Teisingumo Teismo (antroji kolegija) sprendimas byloje (Rayonen sad Plovdiv (Bulgarija) prašymas priimti prejudicinį sprendimą) Vasil Ivanov Georgiev prieš Tehnicheski universitet — Sofia, filial Plovdiv

(Sujungtos bylos C-250/09 ir C-268/09) (¹)

(Direktyva 2000/78/EB — 6 straipsnio 1 dalis — Diskriminacijos dėl amžiaus draudimas — Universiteto dėstytojai — Nacionalinė nuostata, pagal kurią leidžiama sudaryti terminuotą darbo sutartį su vyresniu kaip 65 metų dėstytoju — Priverstinis išleidimas į pensiją sulaukus 68 metų — Skirtingo požiūrio dėl amžiaus pateisinimas)

(2011/C 13/19)

Proceso kalba: bulgarių

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Rayonen sad Plovdiv

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovas: Vasil Ivanov Georgiev

Atsakovas: Tehnicheski universitet — Sofia, filial Plovdiv

Dalykas

Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — *Rayonen sad Plovdiv* — 2000 m. lapkričio 27 d. Tarybos direktyvos 2000/78/EB, nustatančios vienodo požiūrio užimtumo ir profesinėje srityje bendruosius pagrindus (OL L 303, p. 16; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 5 sk., 4 t., p. 79), 6 straipsnio 1 dalies išaiškinimas — Nacionalinis įstatymas, kuris leidžia sudaryti tik terminuotą darbo sutartį su 65 metų sulaukusių profesoriumi — Nacionalinis įstatymas, nustatantis universiteto profesoriams galutinį 68 m. pensijos amžių — Skirtingo požiūrio, pagrįsto amžiumi, pateisinimas.

Rezoliucinė dalis

2000 m. lapkričio 27 d. Tarybos direktyva 2000/78/EB, nustatanti vienodo požiūrio užimtumo ir profesinėje srityje bendruosius pagrindus, konkrečiai kalbant, jos 6 straipsnio 1 dalis, turi būti aiškinama taip, kad ji nedraudžia tokių nacionalinės teisės aktų, kaip nagrinėjamieji pagrindinėje byloje, pagal kuriuos universiteto dėstytojai, jiems suėjus

68 metų amžiui, priverstinai išleidžiami į pensiją, o sulaukę 65 metų toliau tęsti savo darbinę veiklą gali tik pagal terminuotas vienu metų sutartis, kurios gali būti pratęšiamos ne daugiau kaip du kartus, jei šiuos teisės aktus pateisina teisėtas tikslas, susijęs pirmiausia su užimtumo politiką ir darbo rinka — sukurti kokybiško mokymo sistemą ir optimaliai paskirstyti dėstytojų pareigybės sukuriant balansą tarp kartų, — o šio tikslo siekiama tinkamomis ir būtinomis priemonėmis. Nacionalinis teismas turi patikrinti, ar šios sąlygos įvykdytos.

Dėl valstybės įstaigos ir privataus asmens ginčo reikia atsakyti taip, kad jei pagrindinėje byloje nagrinėjami nacionalinės teisės aktai neatitinka Direktyvos 2000/78 6 straipsnio 1 dalyje nustatytų sąlygų, nacionalinis teismas šių teisės aktų neturi taikyti.

(¹) OL C 220, 2009 9 12.

2010 m. lapkričio 16 d. Teisingumo Teismo (didžioji kolegija) sprendimas byloje (Oberlandesgericht Stuttgart (Vokietija) prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje dėl Europos arešto orderio, išduoto dėl Gaetano Mantello, vykdymo

(Byla C-261/09) (¹)

(Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — Teisminis bendradarbiavimas baudžiamosiose bylose — Europos arešto orderis — Pagrindų sprendimas 2002/584/TVR — 3 straipsnio 2 punktą — Ne bis in idem — „Tos pačios veikos“ sąvoka — Galimybė vykdančiajai teisminei institucijai atsisakyti vykdyti Europos arešto orderį — Galutinis sprendimas išduodančioje valstybėje narėje — Narkotinių medžiagų laikymas — Prekyba narkotinėmis medžiagomis — Nusikalstamas susivienijimas)

(2011/C 13/20)

Proceso kalba: vokiečių

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Oberlandesgericht Stuttgart

Šalis pagrindinėje byloje

Gaetano Mantello

Dalykas

Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — Oberlandesgericht Stuttgart — 2002 m. birželio 13 d. Tarybos pagrindų sprendimo dėl Europos arešto orderio ir perdavimo tarp valstybių narių tvarkos (OL L 190, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 19 t., 6 sk., p. 34) 3 straipsnio 2 punkto aiškinimas — Principas *non bis in idem* nacionaliniu lygmeniu — Galimybė vykdančiajai teisminei institucijai atsisakyti vykdyti Europos

arešto orderį, išduotą siekiant vykdyti baudžiamąjį persekiojimą, susijusį su veikomis, dėl kurių orderį išdavusioje valstybėje narėje jau yra priimtas galutinis teismo sprendimas — Sąvoka „ta pati veika“ — Situacija, kai visos veikos, dėl kurių išduotas Europos arešto orderis, orderį išdavusios valstybės narės tyrimo institucijoms buvo žinomos per pirmąjį baudžiamąjį procesą, tačiau dėl taktinių tyrimo priežasčių jomis nebuvo remtasi.

Rezoliucinė dalis

Išduodant ir vykdam Europos arešto orderį 2002 m. birželio 13 d. Tarybos pagrindų sprendimo 2002/584/TVR dėl Europos arešto orderio ir perdavimo tarp valstybių narių tvarkos 3 straipsnio 2 punkte vartojama sąvoka „ta pati veika“ yra autonominė Sąjungos teisės sąvoka.

Tokiomis aplinkybėmis, kaip antai nagrinėjamos pagrindinėje byloje, kai išduodančioji teisminė institucija, atsakydama į vykdančiosios teisminės institucijos pagal pagrindų sprendimo 15 straipsnio 2 dalį pateiktą prašymą dėl informacijos, taikydama savo nacionalinę teisę ir nepažeisdama su pagrindų sprendimo 3 straipsnio 2 punkte įtvirtinta sąvoka „ta pati veika“ susijusių reikalavimų, tiesiogiai nurodė, kad ankstesnis nuosprendis pagal jos teisinę sistemą nėra galutinis teismo sprendimas dėl jos arešto orderyje nurodytų veikų ir todėl nėra kliūtis vykdyti persekiojimą pagal šį arešto orderį, vykdančioji teisminė institucija neturi jokio pagrindo dėl šio nuosprendžio taikyti Pagrindų sprendimo 3 straipsnio 2 punkte numatytą privalomo nevykdymo pagrindą.

(¹) OL C 220, 2009 9 12.

2010 m. lapkričio 18 d. Teisingumo Teismo (penktoji kolegija) sprendimas byloje Architecture, microclimat, énergies douces — Europe ir Sud SARL (ArchiMEDES) prieš Europos Komisiją

(Byla C-317/09 P) (¹)

(Apeliacinis skundas — Priešpriešinių reikalavimų, kylančių iš skirtingų teisės sistemų, įskaitymas — Prašymas išieškoti išmokėtas sumas — „Litis denunciatio“ principas — Teisė į gynybą ir teisė į teisingą procesą)

(2011/C 13/21)

Proceso kalba: prancūzų

Šalys

Apeliantė: Architecture, microclimat, énergies douces — Europe et Sud SARL (ArchiMEDES), atstovaujama advokato P.-P. Van Gehuchten

Kita proceso šalis: Europos Komisija, atstovaujama E. Manhaeve ir S. Delaude